

Framhald av síðu 17

rætt veit eg eg ikki, men tað er nógvið ið er uttanfyri systemið, tað er vist.

Ein kann so spyrja seg, hvussu ber hetta til?

Forklaringarnar eru nógvar.

Ein av teimum er, at tey í samfelagnum, sum gjalda fyri at hava tað virkandi, tað eru lønmóttakarar, harundir fiskimenn, alment sett, handverkarar og arbeidarar, hava allar tíðir verið so lætt at seta upp imóti hvørjum øðrum.

Eg kann sum dømi nevna viðagitnu »lagkøkuroðuna« hjá Paula Ellefsen, sum hann helt á Tinghúsvøllinum ein 1. mai fyri nøkrum árum síðani, har setti hann kila millum arbeidarar, lønmóttakarar annars og fiskimenn og harafturat teir politikarar, sum arbeida fyri at betra korini hjá lønmóttakarunum.

Henda lagkøkuroðan hevur tey seinastu 4 árin kostað okkum millióna-upphæddir, fyri ikki at siga 100-tals milliónir, og má metast at vera dýrasta lagkøka í heiminum.

Henda ólukku roða var ein av høvuðsorsøkunum fyri eianri spjalding innanfyri ta politisku síðuna av lønmóttakara-rørslunum, og var sostatt billettin til 4 ára borgarligt stýri, og vit, sum alla tíðina hava kunnað gjøgnumskoðað slikt, sóu at hetta fór at verða ein katastrofa fyri landið.

Øll tøl vísa í dag, at soleiðis hevur verið.

Ongantið fyrr hava vit upplivað, at spekulantveldið hevur havt so friar ræsur.

Vit hava ongantið upplivað, at so nógvir pengar eru skákaðir burtur úr systeminum, og ongantið hava vit upplivað, at so nógvir pengar eru slopnir undan skatting og undan at gjalda sitt til lands-húsarhaldið.

Fyri líkasum at analysera, hvi samfelagið er komið í hesa støðu og hvi verkamanna- og lønmóttakarastættin er komin soleiðis fyri, sum hon er í dag, er neyðugt at fara langt aftur í tíðina.

Vit kunnu fara aftur til tíðina nakað áðrenn kriggið og har siggja vit, at alla tíðina hevur verkamannastættin verið tann berandi tætturin í samfelagnum, og alla tíðina hevur gildið prinssin, tað ið gildið skuldi rindast.

Taka vit tíðina undir 2. veraldarbardaga, tá bleiv prisurin ikki bara goldin í litlari løn og vánaligum arbeiðsviðurskiftum.

Tá rindaðu okkara sjófólk og okkara unga virknasta fólk fyri sitt arbeiði við livinum fyri, at vit kundu halda hetta

landið liviligt og demokratiskt, soleiðis at tað ikki bleiv knúskað niður av nazistum og fascistum, sum domineradu Europa.

Hetta eru ting vit minnst, og tað er heilt givið, at stórir partur av fjøldini, ið her er í dag, hevur á ein ella annan hátt verið ávirkaður av teimum árunum, ella eru eftirkomarar av teimum, ið rindaðu henda óhugnaliga pris fyri, at vit kundu fáa eitt sunt demokratiskt samfelag í arv.

Tær somu skaðiligu kreftir, sum domineradu Europa hava eisini skyldina fyri tær neyðars tíðir, sum so komu aftaná og upp igjøgnum hálvtrýssini, til vit síðst í hálvtrýssunum og upp igjøgnum trýssini fóru at menna eitt rættiliga sunt samfelag aftur, og har verkamenn og løntakarar sum heild stóðu saman um at fáa samfelagið at virka, og har tað var eitt ávist reinføri í tí politiska livinum.

Tá forvaltaðu vit arvin rætt.

Tær góðu tíðirnar, ið komu síðst í 60-unum og upp til fyrst í 70-unum, høvdu tað við sær, at verkamannastættin.

Hetta skulu vit vera ernir av.

Men forvalta vit framhaldandi tann demokratiska samfelagsmøguleikin rætt? Eg ivist!

Ti hóast tað eru fólk av verkamanna uppruna, sum hava eina ógvuliga sterka ávirkan á politisku gongdina í samfelagnum, so er gongdin skeiv.

Tað kann undra ógvuliga nógvið, at hesi, sum hava henda uppruna, í rættiliga stóran mun eru við til at skapa eitt samfelag, sum koyrir á eina sjúka leið, og hvar, ið gildið alt ov nógvið verður goldið av lønmóttakarum, arbeiðsfólki og fiskimonnum, og spekulantarnir ganga friir og hava gulltíðir sum ongantið fyrr.

Ein av orsøkunum til hettar, sum forharmer meg ógulgiga nógvið, og sum eigur at forharma okkum øll, er kanska einamest, at tær sjúkligu ódemokratisku kreftir, sum okkara forfedrar lótu livið fyri at berjast imóti, idag hava heilt fritt ráðarum í okkara samfelag.

Vit siggja soleiðis fólk við heilt klárum fascistiskum hugsjónum og verimáta í álitisstørvm, inn sokallaða borgarlaga veingin í føroyskum politikk.

Her er tað ein góð gerð at sparka tann veika.

Her er tað ein góð gerð at traðka demokratið.

Her er tað ein góð gerð at oyðileggja tey við egnunum hugsanum, ið ikki passa inn í »svørtu« samfelagsmyndina.

Eg kundi hildið fram við

at rekka upp.

Eg má spyrja tykkum, ið her eru samlað og føroyingar annars!

Er hetta rætt gjørt móti teimum, sum í bardagaárunum lótu liv fyri at steðga hesum »svørtu« hugsjónum?

Er tað rætt imóti teimum, sum máttu liða øll árin aftaná?

Er tað rætt imóti tí uppruna, meginpurturin av Føroya fólk hevur sum heild?

Er tað rætt mótvegis nútíðini?

Er tað rætt mótvegis framtíðini?

Eg meti tað ikki!

Eg meti, at tað er skylda hjá einum og hvørjum verkamanni, einum og hvørjum lønmóttakara, einum og hvørjum, sum hevur uppruna í verkamannastættini í Føroyum, at berjast við

hond og fót imóti teimum fascistum, sum eru við at koma inn í politiskum flokkarnar.

Hetta eru skaðafiskar fyri alt samfelagið.

Eitt er heilt greitt og givið, og tað er, at tað verða ongar náttúrligar loysnir í hesum samfelagnum, ongar góðar loysnir, uttan at tær politisku skipanir liggja inn á miðjuni.

Hetta skal skiljast soleiðis, at vit mugu finna politiskar samgongur, sum hvørki umfata kol-svartar ella kommunistiskar hugsjónir.

Vit eru noyðdir at finna tær bestu loysnirnar, sum liggja í tí hóvliga politikki, ið vit vita, kann finnast.

Hetta er í samsvar við meirlutan av tí føroyska fólkinum.

hetta er í samsvar við

tað, ið forfedrarnir bardust fyri.

Hetta er í samsvar við tær skyldur, vit hava mótvægis framtíðini.

Men her verður neyvan møguligt at finna nakran hóvligan politikk, so leingi sum hesir høggravendu skaðafiskar sleppa at ota seg inn í føroyskar flokkar, og hava týðandi ávirkan á teir.

Hesin vandi innanfrá, er ein stór skomm fyri okkum samstundis sum tað er størsta hóttan imóti tí demokratisku skipanini vit hava.

Hetta er størsta hóttan imóti einari rættvisari fordeiling í samfelagnum av byrðum og ágóða.

Eg vil heita á øll, sum hava uppruna í verkamannastættinum:

Takið ta avgerð her 1. mai 1985, at tit vilja arbeida fyri at fáa reinføri

inn í tað føroyska samfelagið og vilja fáa lekt hetta samfelagið fyri teir krabbameins-svullir, ið vit tykjast at hava í okkara skipanum.

Eg vil mæla til at arbeida fyri at fáa tey skaðiligu høggra-árinini vekk, og tað skal vera undir her-rópnum:

Jú harðari teir nýsta!

Rættari er kósini!

Takk fyri!

Bert í LÍVSTRYGGINGINI

Kanst tú tryggja næstu avvarðandi móti:

figgjarligum missi, um tú fellur frá, gerst óarbeiðs- ella óvinnuførur.

Tann meðvitandi tryggjar sær og sínum pening at liva av á ellisárum

í

FØROYA LÍVSTRYGGING

Vit ynskja at fáa nærri óbindandi leiðbeining um figgjarliga tryggja framtíð.

Navn

Bústaður

Telefon

FØROYA LÍVSTRYGGING
Box 329
3800 Tórshavn

Emmas Offset 1985